

1. Content based recommendation:

یکی از روش‌های طراحی سیستم‌های توصیه‌گر می‌باشد. این روش بر اساس توصیف آیت‌م و ترجیحات پروفایل کاربر عمل می‌کند. در واقع این **filtering** خود به یک مدل دسته بند تقسیم می‌شود که بر اساس لایک‌ها و دیس‌لایک‌های کاربران و ویژگی آیت‌ها یاد می‌گیرد که به هر کاربر چه چیزی را پیشنهاد کند. از تاریخچه تعاملات کاربر با سیستم و ترجیحاتی که مستقیماً از کاربر پرسیده می‌شود می‌توان پروفایل کاربر را ساخت. یکی از پر استفاده‌ترین الگوریتم‌ها در این زمینه **tf-idf** می‌باشد. سیستم براساس ویژگی آیت‌ها یک پروفایل برای هر کاربر می‌سازد که در آن هر ویژگی یک عدد وزن دار است و نشان می‌دهد آن کاربر چقدر به آن ویژگی علاقه دارد. یکی از مشکلاتی که برای این توصیه‌گر وجود دارد محدودیت آن در توصیه‌گری تنها برای یک **content** است و الزاماً نمی‌توان از یک **content** برای پیشنهاد دادن بقیه **content** ها استفاده کرد، به همین منظور روش‌های **hybrid** پیشنهاد می‌شوند.

مثال: برای کاربر می‌توان بر اساس انواع ژانرهای موسیقی و انواع آرتیست‌ها پروفایل ساخت که مشخص کند هر کاربر چقدر به هر یک از این فیچرها علاقه دارد. از آن طرف هر موسیقی را می‌توان بر اساس آرتیست و ژانر آن توصیف کرد، حال می‌توان به کاربر موسیقی‌های جدیدی را با توجه به پروفایل کاربر پیشنهاد داد.

2. Collaborative filtering:

یکی از روش‌های طراحی سیستم‌های توصیه‌گری که به صورت گسترده استفاده می‌شود، می‌باشد. در این روش یک فرض وجود دارد و آن این است که کاربران همانند گذشته رفتار می‌کنند.

این روش توصیه‌گر بر اساس اطلاعات **rate** هایی که کاربران مختلف به **item** های مختلف دادند عمل می‌کند که خود دو روش مبتنی بر مدل و مبتنی بر حافظه است. در روش مبتنی بر مدل با فرض یک مدل **generative** سعی در توجیه روابط میان کاربران و آیت‌ها می‌شود. یکی از روش‌های مبتنی بر حافظه معروف الگوریتم‌های بر اساس کاربر هستند. در این الگوریتم‌ها سعی می‌شود که مشابه‌ترین کاربرها به کاربری که می‌خواهیم به آن آیت‌م پیشنهاد دهیم پیدا شود و محبوب‌ترین آیت‌های آن کاربران را به کاربر مورد نظر پیشنهاد کنیم. در این صورت می‌توان یک ماتریس **crosstab** برای کاربرها و آیت‌ها و **rating** آن‌ها تشکیل داد و از روی آن شباهت بین دو کاربر را با یک معیار شباهت پیدا کرد.

مثال: تعداد کاربران زیادی به تعداد فیلم‌های زیادی در گذشته **rate** داده‌اند، حال برای پیشنهاد دادن به یک کاربر نیاز است که ببینیم آن کاربر چقدر به بقیه کاربرهایی که فیلم‌هایی مانند او **rate** داده‌است شبیه است و فیلم‌های محبوب این دسته کاربران را به او معرفی کنیم.

3. Nearest neighbours:

K Nearest Neighbors خود یک روش یادگیری ماشین تحت نظارت برای دسته بندی است که نقاط را با استفاده از نزدیکی آن‌ها به بقیه نقاط دسته‌بندی می‌کند. این روش می‌تواند همگام با روش **collaborative filtering** به طراحی سیستم توصیه‌گر کمک کند. بدین ترتیب که به هر کاربر آیت‌های خریداری شده همسایگان نزدیک آن کاربر را

پیشنهاد می‌دهیم. یا آیتم‌هایی که نزدیک به آیتم خریداری شده توسط آن کاربر است را پیشنهاد می‌دهیم. که این همسایگی را می‌توان با استفاده از ماتریس **crosstab** بیان شده در قسمت قبل مدل کرد.

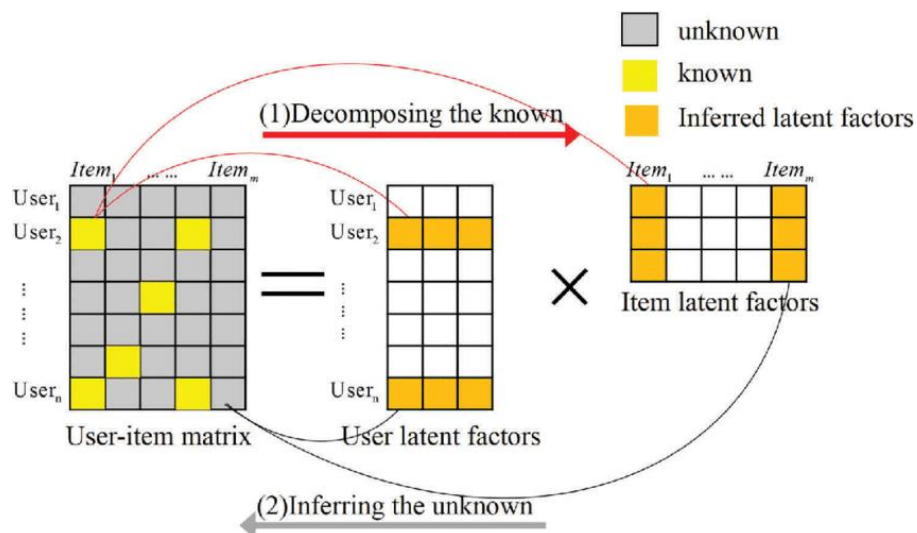
4. Latent factor methods:

latent matrix factorization یکی از روش‌های قوی در ساخت سیستم‌های توصیه‌گر است. به خصوص که زمانی که در مسابقه **Netflix** نشان داد که از روش‌های دیگر عملکرد بهتری دارد بیشتر از قبل مطرح شد. در این روش سعی می‌شود که به ماتریس **crosstab** بیان شده که شامل آیتم و کاربرهاست نگاه شود ولی همزمان از تاثیر هر دو کاربر و آیتم استفاده شود و آن‌ها را به یک فضای یکسان نگاشت کند. در ادامه در قسمت **matrix factorization** بیشتر توضیح داده شده است.

5. Matrix factorization:

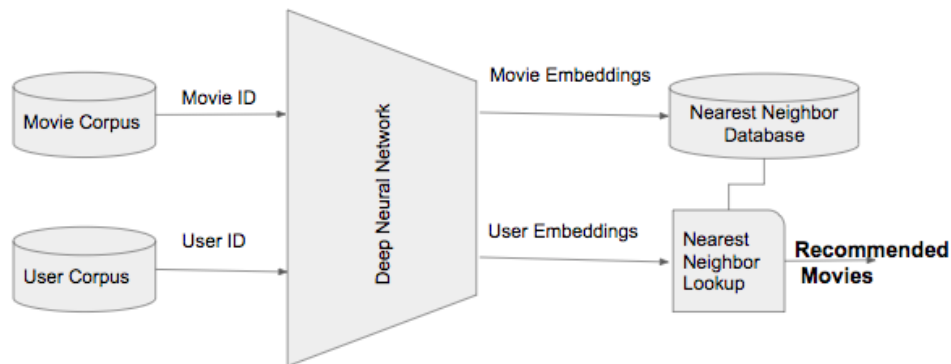
یک روش از کلاس روش‌های **collaborative filtering** می‌باشد. که با **decompose** کردن ماتریس **crosstab** کاربر-آیتم بحث شده کار می‌کند و آن را به صورت ضرب دو ماتریس مستطیلی با دایمنشن کمتر بدل می‌کند. همان گونه که در قبل هم گفته شد خانواده این روش در مسابقه **Netflix** عملکرد مناسبی از خود نشان دادند. جواب‌های پیش‌بینی می‌توانند با استفاده از اضافه کردن وزن‌های منظم‌ساز به **latent factor** ها بر اساس مشهور بودن آیتم‌ها و میزان فعال بودن کاربر بهبود یابد. یکی از مشهورترین این روش‌ها روش‌های **decomposition** بر اساس **SVD** است. شکل زیر شهود مناسبی از این **decomposition** می‌دهد. (منبع شکل)

دو ماتریس **decompose** شده یکی ماتریس نهفته کاربران و دیگری ماتریس نهفته آیتم‌هاست. هر سطر i ام در ماتریس نهفته کاربران نشان دهنده کاربر i و هر سطر j ام در ماتریس نهفته آیتم‌ها نشان دهنده آیتم j در ماتریس اصلی است.

6. Deep learning embedding:

با استفاده از deep learning ها می توان به صورت خودکار روابط بین موجودیت ها را درک کرد و از روی آن ها به طور خودکار یک سری embedding استخراج کرد. و از روی embdeing ها که مانند یک سری ویژگی هستند آیتم های شبیه به یکدیگر و کاربران شبیه به یکدیگر را استخراج کرد و به کاربران آیتم ها را پیشنهاد داد. می توان از روش Nearest Neighbors برای پیدا کردن و ذخیره آیتم ها و کاربران شبیه به یکدیگر اقدام کرد. از آنجا که به صورت خودکار این ویژگی ها ساخته می شود و ابعاد بردارهای خروجی آن نیز ثابت است، این روش scalable است. در شکل زیر یک نما از معماری توصیه گر برای پیشنهاد فیلم توسط این روش نمایش داده شده است. (منبع شکل)

7. Hybrid approaches:

به منظور استفاده از قابلیت های هر یک از روش ها و غلبه بر مشکلات آن ها و استفاده از ویژگی های منحصر به فرد آن ها می توان دو یا چند روش را با یکدیگر ترکیب کرد. فرضا همانگونه که قبلا گفته شد می توان برای غلبه بر مشکلات روش های مبتنی بر content از روش hybrid استفاده کرد که در یک حالت خاص برای مثال این ترکیب می تواند با استفاده از روش collaborative filtering باشد. Netflix یک مثال خوب از نمونه استفاده شده از چنین توصیه گر هایی است. تکنیک های مختلفی برای انجام عملیات hybrid وجود دارد که می توان در ذیل آن ها را معرفی کرد:

- **Weighted:** ترکیب عددی امتیاز دو توصیه گر
- **Switching:** انتخاب بین مولفه های توصیه گر و اعمال کردن مولفه انتخاب شده
- **Mixed:** ارائه توصیه های متفاوت از توصیه گر های متفاوت
- **Feature Combination:** ویژگی های متفاوت از منابع مختلف با یکدیگر ترکیب می شوند و یک توصیه گر واحد داده می شود.
- **Feature Augmentation:** محاسبه یک ویژگی یا مجموعه ای از ویژگی ها که به تکنیک بعدی داده می شود. (مثلا اگر کل یک عکس را ویژگی در نظر بگیریم، rotate شده آن یک augmented ویژگی است)
- **Cascade:** به توصیه گران اولویت سختگیرانه داده می شود.
- **Meta-level:** یک تکنیک توصیه گر اعمال می شه و خروجی آن به توصیه گر بعدی داده میشه.

8. در این [مقاله](#) الگوریتم مسابقه Netflix بیان شده است، از آنجا که این الگوریتم پیچیده بود با وجود جوابی که داد هیچ وقت در Netflix پیاده نشد.

در صورتی که برای مثال مقام سوم این مسابقه [\(در اینجا بخوانید\)](#) الگوریتم ساده‌تری را در مسابقه استفاده کرده بودند. برندگان این مسابقه الگوریتم پالایش گروهی را ساخته بودند که می‌توانست سوگیری‌های کاربر و فیلم را بهتر از بقیه مدل‌های موجود، ثبت کند. بنابراین، اگر یک فیلم مشخصی دارای امتیازی بالاتر از میانگین باشد، به تنهایی نمی‌تواند به طور کامل بر الگوریتم توصیه‌گر غالب شود. استفاده از تکنیک قدرتمند Matrix Factorization همراه با neighborhood یکی از دلایل موفقیت این الگوریتم بود و در همین جا نیز Latent factor methods ها بیشتر از پیش مهم شدند.